

Ἀδελφοί, Χάρις τῷ Θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου, ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων αὐθαίρετος ἐξήλθε πρὸς ὑμᾶς.

Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ἡμῶν· στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν, προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων.

Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς.

Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. Τὴν οὖν ἐνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσὸν μοί ἐστι τὸ γράφειν ὑμῖν· οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἢν ὑπὲρ ἡμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρεσκευάσται ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας.

Ἐπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα, καθὼς ἔλεγον, παρεσκευασμένοι ἦτε, μήπως ἐὰν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, καταισχυθῶμεν ἡμεῖς, ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς, ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως.

Ἀναγκαῖον οὖν ἠγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἐτοιμὴν εἶναι, οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, Ἄς γίνῃ εὐχαριστία εἰς τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος δίνει τὸν ἴδιο ζῆλον γιὰ σᾶς εἰς τὴν καρδιά τοῦ Τίτου, διότι ὄχι μόνον ἐδέχθηκε τὴν παράκλησίν σας, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔχει μεγάλον ζῆλον ἔρχεται ἐξ ἰδίας προθέσεως σ' ἐσᾶς.

Μαζὶ δὲ μ' αὐτὸν στέλλομεν τὸν ἀδελφόν, ὁ ὁποῖος ἐπαινεῖται ἀπὸ ὅλας τὰς ἐκκλησίας διὰ τὸ ἔργον τοῦ ὑπὲρ τοῦ εὐαγγελίου. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ διωρίσθηκε ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας νὰ εἶναι συνοδοιπόρος μας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μας αὐτὴν ποὺ προσφέρομεν πρὸς δόξαν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου καὶ διὰ νὰ δεῖξωμεν τὴν προθυμίαν μας. Καὶ ἔτσι ἀποφεύγομεν τὸ νὰ μᾶς προσάψῃ κανεὶς μομφὴν διὰ τὸν τρόπον τῆς διαχειρήσεως τοῦ πλουσίου αὐτοῦ δώρου, διότι ἀποβλέπομεν εἰς ὅ,τι εἶναι καλὸν ὄχι μόνον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

Στέλλομεν δὲ μαζὶ μ' αὐτοὺς τὸν ἀδελφόν μας, τὸν ὁποῖον εἰς πολλὰς περιστάσεις ἐδοκιμάσαμεν καὶ εὐρήκαμεν πρόθυμον, τώρα δὲ πολὺ προθυμότερον ἕνεκα τῆς μεγάλης ἐμπιστοσύνης ποὺ ἔχει σ' ἐσᾶς.

Εἴτε διὰ τὸν Τίτον πρόκειται, αὐτὸς εἶναι συμβοηθὸς μου, καὶ συνεργάτης εἰς τὸ ἔργον γιὰ σᾶς· εἴτε πρόκειται διὰ τοὺς ἀδελφούς μας, αὐτοὶ εἶναι ἀπεσταλμένοι τῶν ἐκκλησιῶν, δόξα τοῦ Χριστοῦ. Ἀποδείξατε λοιπὸν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀγάπην σας καὶ ὅτι ἔχω λόγους νὰ ὑπερηφανεύωμαι γιὰ σᾶς ἐνώπιον τῶν ἐκκλησιῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν πρὸς τοὺς ἁγίους, εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς γράψω, διότι ξέρω τὴν προθυμίαν σας, διὰ τὴν ὁποῖαν μιλῶ μὲ ὑπερηφάνειαν εἰς τοὺς Μακεδόνας, ὅτι ἡ Ἀχαΐα ἀπὸ περίσου ἔχει ἐτοιμασθῆ καὶ ὁ ζῆλός σας ἐκέντρισε τοὺς

περισσότερους.

Στέλλω δὲ τοὺς ἀδελφούς, ὥστε ἡ καύχησίς μας γιὰ σᾶς εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο νὰ μὴν ἀποδειχθῆ ἀβάσιμη, ἀλλὰ νὰ εἴσθε, ὅπως τοὺς ἔλεγα, προετοιμασμένοι, μήπως, ἐὰν ἔλθουν μαζί μου Μακεδόνες καὶ σᾶς βροῦν ἀπροετοίμαστους, καταντροπιασθοῦμε ἐμεῖς, γιὰ νὰ μὴ ποῦμε σεῖς, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς καυχίσεώς μας.

Γι' αὐτὸ, ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ παρακαλέσω τοὺς ἀδελφούς νὰ ἔλθουν προτιήτερα σ' ἐσᾶς καὶ νὰ φροντίσουν διὰ τὴν προσφορὰν ποὺ ὑποσχεθήκατε, ὥστε νὰ εἶναι ἕτοιμη, σὰν προσφορὰ αὐτοπροαίρετη καὶ ὄχι ἀναγκαστική.